

Забѣлжка 1.) Не трѣба да се размѣсятъ и убѣркватъ тыжъ указателны мѣстоименія съ указателны-тѣ прилагателны; зашто пѣрви-тѣ (указателнія мѣстоименія) се ставятъ само предъ вспомогателній глаголъ *être* или предъ мѣстоименія *qui*, *que*, *quoi* и *dont*. Примѣри: *C'est un homme bien mauvais*; *Ce sont les Grecs*; *ce qui plait*, това што се нрави; *ce dont je parle*. — Втори-тѣ (указат: прилагателни) ставятъ се всякоа предъ сѫществителни-тѣ; примѣри: *Cet homme, ces livres* тія книги и проч:

Забѣлжка 2.) Частица *ci* гужда се при указателни-тѣ мѣстоименія, за да покаже един по голѣмѣ близостъ на лице-то или нѣщо-то за което се хортува. — Частица же *là* пригужда се при указателни-тѣ мѣстоименія, за да покаже че нѣща-та, за кой-то се хортува, не сѫ толкова близо, но сѫ малко отдалечени; както: *Ce sont là de mauvais sujets* тіе сѫ лошави хора.

Тема за указателни-тѣ мѣстоименія.

16.

Той, който є благодаренъ съ свої-тѣ честь (бахъ) е благополученъ, а който не е, злополученъ е. — Tie сѫ вѣч злополучни, които гы е страхъ да станютъ (злополучни).

Тойзи человѣкъ твѣрдѣ обича кучета-та, и всички оные, които гы также обичатъ. —

Той е много уменъ, който тѣрпи оные, които не сѫ умни. Тойзи Еврейнъ ми каза че жени-тѣ не знаятъ да примѣлчаватъ осненъ онова, кое-то не знаятъ. — Но това не е истина, приятелю мой, много хубави жени има, които знаятъ че сѫ хубави, по онѣ сами никога не го казватъ; обичатъ впрочемъ други да имъ го каже.

Честь — sort	
Който не е; qu'il n'est pas	
Злополученъ е; — est malheureux	
Вѣч — déjà	
Гы є страхъ — craignent	
Да станютъ — devenir	
Куче — chien (м)	
Всички tous	
Также — aussi	
Тѣрпи — supporte	
Еврейнъ — jouif	

Ми каза — m'a dit	
Не знаятъ — ne savent pas	
Да примѣлчаватъ — taire	
Не е истина — il n'est pas vrai	
Приятелю мой — mon ami	
Много хубави — bien belles	
Сами — mêmes	
Казватъ — disent	
Впрочемъ — cepandant	
Други да имъ го каже — qu'on le leur dise,	